

FRÅN KONTINENTEN

E. Nettelbladt.



— Det här skall jag allt tala om för Förenade Nationerna.
— Ja, gör de, där ä jag också me!

Två demokratiska förslag

I
Hvad är politiken? Du svarar: Det lär vara demokratin. Hvad är demokratin? Du dricker din granne till, slår locket igen på stopet och svarar ingenling därpå.

Fritt efter Bellman.



teknikerna i stället ägnade något av sin tid och staterna något av sina rustningskostnader åt att uppfinna en f o l k-

OLITIKERMENTALITETEN är för gammal, teknokratmentaliteten för ny. Man vet inte om politikerna och ämbetsmännen är i händerna på teknikerna eller teknikererna på politikerna eller omvänt. De första skapar situationerna, de andra parasiterar på dem i procedurerna eller »forskningens» intressen, men kommer det till kritan finns inga ansvariga, bara ansvaringar. Om

om r ö s t n i n g s m a s k i n så beskaffad att varje medborgare kunde erhålla en sådan på sin myndighetsdag, en radio, inte större än ett fickur, nämligen en fast mottagare av statens frågor till folket men även i någon liten mån en sändare i så måtto att den vore försedd med en ja- och en nejknapp och så sinnrikt inrättad att svaren inregistrerades som fullt personliga av riksemottagaren. Alltså bleve riksdagen överflödig. Alla frågor avgjordes helt enkelt genom folkmöröstning. Man behövde inte längre inhämta stats-hemorroidariens åsikt eller remittera en fråga till statens materialanskaffningsnämnd som i forna dagar.*

Den tanken slår mig: vilka djävulska frågor skulle då inte staten — ty en frågeställande statlig myndighet måste givetvis förutsättas — på de reglementerade timmarna ställa till de endast med knappar för ja och nej försedda lyssnarna? Vill ni att kyrkan skall skiljas från det allmänna eller inte? Ja. Nej. Ja. Anser ni att systemet bör bibehållas som det är? Nej. Nä, så ruckar vi litet på det. Vi stänger vid vite en kvart tidigare. Därför bör kanske detta demo-

* »I morgon få vi en het dag», hviskade en kamrat till mig i trappan. »Hvad i Herrans namn blir det då?» frågade jag orörlig. »Blyertspennorna!» svarade han.

Röda rummet.



Det är sockenstämma i Vrigstad och frågan på 50 riksdaler till sockenbiblioteket, en för de flesta närvarande obekant inrättning. Karl-Efraim i Sunnerby begär ordet:

— Ja, mens vi grunnar på dä hära kanske orföran vell ge e öpplysning hur bebbleteket räntat se di siste åra?

kratiska ur förses med ytterligare en knapp, jäsåknappen.

Andra tankar faller mig in. För övrigt är hela idén dödfödd. Skål!

II

Diplomater, politiker,
kaniner, elefanter,
höga ämbetsmän,
vördiga kameler,
intrigerande konstnärer, litteratruker,
spottande lamadjur, plirande noshörningar,
vad ni är mig likgiltiga!
Den enda elefant jag tycker riktigt om är Hills
och lilla Alice's kanin ...

Och ni livsfilosofer, ni, som sätter en ära i
att varken tycka om eller ge fan i,
att varken strängt eller måttligt
arbetande, anseende, supande, tyckande
ge fan i tiden — er ville jag säga
att ytterst är det bara er goda hälsa
som gör er till livsfilosofer!
Vad vore ni utan den?

GUNNAR EKELOF

